

Sigmund Freud rođen je na današnji dan, 6. svibnja 1856. godine u mjestu Freiberg u Moravskoj (ondašnjoj Austro Ugarskoj, a danas Češkoj) kao najstariji od 7 braće i sestara. Još kao dijete isticao se darovitošću, te uživao poseban status unutar obitelji, imao vlastitu sobu. Maštao je da postane general, ali je kao Židov mogao birati između studija medicine ili prava, te je 1873.g. upisao medicinu.

Nakon završetka školovanja 1881.g. prihvata radno mjesto u Institutu za cerebralnu anatomiju, a 1885.g. odlazi u Parizu raditi s jednim od najpoznatijih neurologa toga vremena **Jeanom Charcotom**

koji je istraživao uzroke i terapiju histerije putem hipnoze. Godine 1886. vraća se iz Pariza u Beč i otvara privatnu praksu, te posvećuje oboljelima od histerije koje - što je u to doba bilo uobičajeno - lijeći elektroterapijom i hipnozom.

Liječenje histerije

U istraživanje problema histerije udružuje se sa **Josef Breuerom**, a kao rezultat tog istraživanja proizašla je njihova zajednička knjiga Studije na području histerije u kojoj postavljaju hipotezu da simptomi histerije proizlaze iz potisnutih sjećanja i traumatskih događaja. Poučen iskustvima zajedničkih istraživanja Freud zastupa stajalište da je uzrok histerije seksualne prirode i tada razvija dio onog što će kasnije postati poznato kao psihanalitička teorija.

Teoriju Edipovog kompleksa razvija 1897.g., a 1900. pojavljuju se i njegovi prvi značajni radovi, knjiga Tumačenje snova, koja se temelji na analizi vlastitih snova. Nakon nje slijede: Psihopatologija svakodnevnog života (1901.), Tri rasprave o teoriji seksualnosti (1905.), Šale i njihova povezanost s nesvjesnim (1905.). U knjizi Tri eseja o seksualnosti Freud iznosi ideju da se djeca rađaju sa seksualnim potrebama, a njihovi roditelji su početni seksualni objekti, nakon čega je u javnosti proglašen luđakom. U djelu Fragment jedne analize histerije analizira traumatsku funkciju seksualnosti u histeriji, kao i ulogu homoseksualnosti.

Psihološko društvo

Godine 1902. osniva Psihološko društvo srijedom u kojem okuplja svoje prve učenike (**Jung, Freud, Ranka, Adler**)

). Od 1912. bavi se pitanjem oca, pojmovima nagona života (*eros*)

i nagona smrti (*thanatos*)

), principa stvarnosti i principa zadovoljstva. Godine 1913. objavljuje tekst Totem i tabu u kojem raspravlja o kulturno povijesnom fenomenu zabrane incest, 1915. objavljuje tri metapsihološka ogleda Nago i nagonske subbine, Potiskivanje i Nesvjesno, a 1916. Žalost i melankolija.

Zbog epidemije gripe (1920.) umire Freudova kćerka Sophie, a iste godine on predlaže novi model društvenog sklopa u kome se pojavljuju ego, id i superego. Ipak, najvažnijim otkrićem smatra se činjenica da kokain može biti upotrebljen za liječenje mnogih bolesti. Sam Freud je uzeo drogu bez pojave nekih štetnih učinaka, no njegovo oduševljenje ovim otkrićem ubrzo se smanjilo zbog spoznaje da kokain stvara ovisnost.

Godine 1922. ustanovljen mu je rak nepca. Do smrti se podvrgavao nizu operacija, nakon kojih nije bio izlječen. Unatoč protestu antisemitskih krugova 1930. godine prima nagradu **Goethepreis**

(Goetheova nagrada grada Frankfurta) za rad

Nelagoda u kulturi

. Nakon što su nacisti okupirali Austriju 1938. godine, a prije toga u Berlinu javno spalili Freudove knjige, Sigmund Freud napušta Austriju i preseljava se u Englesku gdje do same smrti, uzrokovane rukom nepca liječi svoje pacijente. 23. rujna 1939. godine u 3 sata ujutro Freudov kućni liječnik je ustanovio njegovu smrt, a nakon smrtonosne doze morfija, koju je Freud sam zatražio. Njegov rad nastavila je do svoje smrti kći Ana.

Teorija psihoanalize

Freud je osnivač psihoanalize i tri strukture koje čine ličnost:

- Id – Id je urođena komponenta ličnosti, nalazi se u nesvjesnom. On sadrži sve ono psihološko kod pojedinca, sve ono naslijedeno, a to su kao prvo instinkti ili nagoni, automatske reakcije. Sva psihička energija dolazi iz ida. On ne priznaje nikakve zakone, zabrane ni pravila. Id radi i djeluje po principu ugode. On je iracionalan, narcističan i impulzivan. U njemu je najprisutniji libido (nagon).
- Ego – Prisutan je kod odraslog čovjeka. Ego je struktura koja funkcioniра po principu realnosti. Ego kontrolira id. On je onaj koji usmjerava ličnost prema napretku, razlikuje realnost i fikciju. Imat će sposobnost trpljenja: trpi napetost, odgađa je i zna planirati da bi došao do zadovoljenja na realan način. Sposoban je na promjenu. Raspolaže kognitivnim kapacitetima, ali ne funkcioniра bez ida.
- Superego – to je dio ličnosti koji se najkasnije razvija. Nije urođen, nego se razvija socijalizacijom. On je moralni čuvar ličnosti. Na temelju usaćenih normi on sudi što je dobro a što loše u postupanju ličnosti, je li to u skladu s normama ili ne. Funkcioniра po principu idealnosti i straha. Ego pomaže da superego ne previše u idealnost.

Freudovo znanstveno nasljeđe je izuzetno, a on spada u jednog od najvećih mislioca svoga vremena. Postulati psihoanalize koju je utemeljio vrijede i danas, a pojmovi poput ida, ega, superega, Edipovog kompleksa, Erosa i mnogih drugih ušli su u rječnik svakodnevice i postali poznati pod zajedničkim nazivom *Frojdizam*.

[Wikipedia.org](#)

